

KANCELARIA SENATU

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI

BADK.DPK.133.65.2018
P9-33/18

Warszawa, dnia 28 sierpnia 2018 r.

Nr: 33312	Data wpływu petycji 18 czerwca 2018 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 23 sierpnia 2018 r.

NOWE TECHNOLOGIE

TEMAT

**DOSTOSOWANIE AKTUALNYCH PRZEPISÓW
DO STANU TECHNIKI**

WNOSZĄCY PETYCJE: petycja indywidualna

Pan Sebastian Adamowicz.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o Polskim Czerwonym Krzyżu, Prawa prasowego oraz Kodeksu karnego, w celu dostosowania przepisów ustaw do zmian w zakresie technologii.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Autor petycji postuluje wprowadzenie zmian w 4 ustawach w zakresie dostosowania ich postanowień do aktualnego stanu techniki oraz przemodelowania definicji „prasy”.

Autor załącza do petycji projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem technologii, w którym wskazuje, że dla zrealizowania postulatów petycji konieczne są następujące zmiany:

1) art. 63 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego powinien otrzymać brzmienie:

„Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone pisemnie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu, a także za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne”.

2) art. 7 ust. 1 ustawy o Polskim Czerwonym Krzyżu otrzymałby brzmienie:

„Polski Czerwony Krzyż korzysta w swej działalności w łączności pocztowej i telekomunikacji, jak również w transporcie i przy odprawach celnych ze zwolnień od opłat, z przywilejów i z ułatwień na zasadach określonych w umowach międzynarodowych lub w odrębnych przepisach”.

3) Prawa prasowego:

a) w art. 7

- ust. 2 pkt 1 powinien otrzymać brzmienie:

„Prasa oznacza zarejestrowane publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz w roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki, czasopisma, serwisy agencyjne, biuletyny oraz programy radiowe i telewizyjne; prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego zarejestrowane środki masowego przekazu, w tym środki komunikacji elektronicznej, upowszechniające publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania”.

- ust. 2 pkt 2 otrzymałby brzmienie:

„Dziennikiem jest ogólnoinformacyjny przekaz periodyczny, upowszechniany za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ukazujący się częściej niż raz w tygodniu”.

- ust. 2 pkt 3 powinien otrzymać brzmienie:

„Czasopismem jest przekaz periodyczny upowszechniany za pomocą druku, ukazujący się nie częściej niż raz w tygodniu, a nie rzadziej niż raz w roku; przepis ten stosuje się odpowiednio do przekazu upowszechnianego za pomocą wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania, w tym środków komunikacji elektronicznej, innego niż przekaz określony w pkt 2”.

b) dodanie ust. 3 o treści:

„Za prasę nie uważa się niezarejestrowanych przekazów niepodlegających procesom przygotowywania redakcyjnego w rozumieniu ust. 2 art. 8, w szczególności: blogów, korespondencji elektronicznej, serwisów społecznościowych służących do wymiany treści tworzonej przez użytkowników, przekazów użytkowników prywatnych w celu udostępnienia lub wymiany informacji w ramach wspólnoty zainteresowań oraz stron internetowych użytkowników prywatnych”.

c) art. 27 otrzymałby brzmienie:

1. „Na każdym egzemplarzu prasowych publikacji periodycznych oraz innych podobnych druków prasowych należy w widocznym i zwyczajowo przyjętym miejscu podać:

- 1) nazwę i adres wydawcy lub innego właściwego organu,
- 2) adres redakcji oraz imię i nazwisko redaktora naczelnego,
- 3) miejsce i datę wydania,
- 4) nazwę zakładu wykonującego dany druk prasowy,
- 5) (skreślony),
- 6) międzynarodowy znak informacyjny,
- 7) bieżącą numerację.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do audycji radiowych i telewizyjnych oraz serwisów agencyjnych”.

4) art. 285 § 1 Kodeksu karnego powinien otrzymać brzmienie:

„Kto, włączając się do urządzenia telekomunikacyjnego, uruchamia na cudzy rachunek jednostki taryfikacyjne, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3”.

Autor postuluje by ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W uzasadnieniu autor wskazuje, że nie użytkuje się już telegrafów i nie wnosi podań telegraficznie oraz nie produkuje kronik filmowych i nie korzysta z teleksów.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) w art. 63 określiła wymagania co do formy, danych podania, a także trybu wnoszenia podań. Zgodnie z § 1 podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone pisemnie, telegraficznie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu, a także za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Wyliczenie sposobów wnoszenia podań, zawarte w art. 63 § 1, jest wyczerpujące.

Podanie powinno zawierać co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych (§ 2).

Podanie może być wniesione ustnie, jednakże w tym wypadku z czynności tej należy sporządzić protokół, który powinien być podpisany przez wnoszącego podanie oraz przez pracownika organu, który go sporządził. Gdy podanie wnosi osoba, która nie może lub nie umie złożyć podpisu, podanie lub protokół podpisuje za nią inna osoba przez nią upoważniona, czyniąc o tym wzmiankę obok podpisu (§ 3).

Ustawa z dnia 16 listopada 1964 r. o Polskim Czerwonym Krzyżu (Dz. U. Nr 41, poz. 276 ze zm.) w art. 7 ust. 1 wskazuje, że „Polski Czerwony Krzyż korzysta w swej działalności w łączności pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, jak również w transporcie i przy odprawach celnych ze zwolnień od opłat, z przywilejów i z ułatwień na zasadach określonych w umowach międzynarodowych lub w odrębnych przepisach”.

Ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.) reguluje prasową działalność wydawniczą i dziennikarską.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1 „prasa oznacza publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz do roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki i czasopisma, serwisy agencyjne, stałe przekazy teleksowe, biuletyny, programy radiowe i telewizyjne oraz kroniki filmowe; prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego środki masowego przekazywania, w tym także rozgłoszenie oraz tele- i radiowęzły zakładowe, upowszechniające publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania; prasa obejmuje również zespoły ludzi i poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską”.

„Dziennikiem jest ogólnoinformacyjny druk periodyczny lub przekaz za pomocą

dźwięku oraz dźwięku i obrazu, ukazujący się częściej niż raz w tygodniu” (ust. 2 pkt 2).

„Czasopismem jest druk periodyczny ukazujący się nie częściej niż raz w tygodniu, a nie rzadziej niż raz w roku; przepis ten stosuje się odpowiednio do przekazu za pomocą dźwięku oraz dźwięku i obrazu innego niż określony w pkt 2” (ust. 2 pkt 3).

Zgodnie z art. 27 ust. 1 „na każdym egzemplarzu druków periodycznych, serwisów agencyjnych oraz innych podobnych druków prasowych należy w widocznym i zwyczajowo przyjętym miejscu podać:

- 1) nazwę i adres wydawcy lub innego właściwego organu,
- 2) adres redakcji oraz imię i nazwisko redaktora naczelnego,
- 3) miejsce i datę wydania,
- 4) nazwę zakładu wykonującego dany druk prasowy,
- 5) *(skreślony)*,
- 6) międzynarodowy znak informacyjny,
- 7) bieżącą numerację.

Przepis ten ma zastosowanie odpowiednio do nagrań radiowych i telewizyjnych, kronik filmowych oraz prasy internetowej” (ust. 2).

Ustawa z 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 ze zm.) zawiera definicję środków komunikacji elektronicznej, zgodnie z którą za środki komunikacji elektronicznej uważa się rozwiązania techniczne, w tym urządzenia teleinformatyczne i współpracujące z nimi narzędzia programowe, umożliwiające indywidualne porozumiewanie się na odległość przy wykorzystaniu transmisji danych między systemami teleinformatycznymi, a w szczególności pocztę elektroniczną (art. 2 pkt 5).

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204 ze zm.) w art. 285 § 1 stanowi: „kto, włączając się do urządzenia telekomunikacyjnego, uruchamia na cudzy rachunek impulsy telefoniczne, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3”.

DZIAŁANIA POWIĄZANE:

W Sejmie trwają prace nad tożsamą petycją BKSP-145-368/18 wniesioną w sprawie zmiany niektórych ustaw w związku z rozwojem technologicznym w zakresie telekomunikacji. Petycję skierowano do Komisji do Spraw Petycji 26 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w wyroku z 28 października 2016 r., sygn. akt I CSK 695/15, wyjaśnił, że definicja prasy, zawarta w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z 1984 r. - Prawo prasowe, ma charakter otwarty. Oceniając, czy nowe środki masowego przekazywania spełniają kryteria prasy, należy uwzględnić specyfikę danego środka. Periodyczność publikowania jest zasadniczym elementem pojęcia prasy oraz to, aby publikacje zamieszczane w środkach

masowego przekazywania nie tworzyły jednorodnej, zamkniętej całości i przez to nie miały charakteru okazjonalnego. Periodyczność publikacji internetowych oznacza ciągłość i cykliczność informowania odbiorców na stworzonej w tym celu stronie, a nie regularność okresów pomiędzy poszczególnymi publikacjami. Możliwość wielokrotnej zmiany treści strony internetowej przez jej aktualizację nie pozbawia jej cechy periodyczności.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z 30 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 654/14, uznał, że czasopisma i dzienniki, które ukazują się w formie przekazu internetowego, nie powodują, że tracą przez to znamiona prasy, nawet wówczas, gdy przekaz internetowy towarzyszy przekazowi utwalonemu na papierze (drukowanemu), jak i wówczas, gdy przekaz istnieje tylko w formie elektronicznej w Internecie, ale ukazuje się periodycznie.

INFORMACJE DODATKOWE:

Poczta Polska z dniem 9 lutego 2007 r. zaprzestała świadczenia usługi przesyłania informacji za pomocą dalekopisu, dlatego wnoszenie podań za pomocą tego urządzenia nie jest możliwe. Nadal jest świadczona przez Poczta Polską usługa telegram pocztowy.

Do Sejmu 23 maja 2012 r. wpłynął **poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo prasowe** (druk nr 459), który dotyczył m.in. zmiany art. 7 ust. 2 pkt 1-3 oraz art. 27.

Projekt został skierowany do I czytania do Komisji Kultury i Środków Przekazu. Prace Sejmu skończyły się na I czytaniu. Projekt zmiany przepisów w zakresie Prawa prasowego jest tożsamy ze zmianami postulowanymi w treści przedmiotowej petycji.

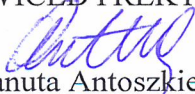
Ustawa z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 40, poz. 230) zmieniła art. 63 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w taki sposób, że usunięto m.in. zapis o wnoszeniu podań za pomocą dalekopisu. Tą samą ustawą ustalone zostało brzmienie art. 63 § 3a pkt 1, a w § 4 tego przepisu ustawodawca dodał zdanie drugie, określające obowiązek sporządzenia potwierdzenia wniesienia dokumentu w formie elektronicznej.

Ustawa z dnia 10 stycznia 2014 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 183) wskazała w art. 63 § 3a Kodeksu postępowania administracyjnego wymagania stawiane podaniu wnoszonemu w formie elektronicznej. Tą samą ustawą dodany został art. 63 § 3b i art. 63 § 5.

OPRACOWAŁA

Żaneta Urawska

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz